
Grote
BLIJDSCHAP
in Bethlehem!
De tabernakel
preken met verwachting
Lukas 2:10-12

En de engel zeide
tot hen: Vreest niet,
want, ziet, ik verkondig u
grote blijdschap, die voor
het gehele volk wezen
zal; namelijk dat u heden
geboren is de Zaligmaker,
welke is Christus,
de Heere, in de stad
Davids. En dit zal u
het teken zijn: gij zult
het Kindeke vinden
in doeken gewonden,
en liggende in de kribbe

LUKAS 2:10-12

.....

wenst u

.....

Gezegende Kerstdagen

en voor het nieuwe jaar

Gods nabijheid

in voor- en tegenspoed!

uitgave van:
De tabernakel
preken met verwachting

Grote
BLIJDSCHAP
in Bethlehem!
LUKAS 2:10-12

De tabernakel
preken met verwachting

Grote blijdschap in Bethlehem! - C. H. Spurgeon
Jaargang 29 – nummer 1 – november/december 2026

Bronvermelding
Joy Born at Bethlehem No. 1026. A Sermon Delivered on Lord's-Day Morning, December 24, 1871 by C. H. Spurgeon at the Metropolitan Tabernacle, Newington

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Grote blijdschap in Bethlehem!

En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die voor het gehele volk wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe.
Lukas 2:10-12

Wij hechten geen bijgelovige waarde aan bepaalde dagen en tijden. We geloven al helemaal niet in het kerkelijke gebruik dat 'kerstfeest' of 'kerstmis' wordt genoemd. Allereerst omdat we helemaal niet in de mis geloven, maar deze verafschuwen, of hij nu in het Latijn of in het Engels wordt gelezen of gezongen. Ten tweede omdat we geen enkele Bijbelse reden vinden om een bepaalde dag te vieren als de geboortedag van de Zaligmaker. Omdat God zo'n feestdag niet heeft ingesteld, is het vieren ervan dus bijgelovig.

Het is onmogelijk te achterhalen wanneer onze Verlosser precies is geboren, maar uit bijgeloof heeft men Zijn geboortedag met grote stelligheid vastgelegd. Fabricius vermeldt 136 verschillende meningen van geleerden over deze kwestie. Allerlei theologen hebben zoveel theorieën bedacht dat er voor elke maand van het jaar wel een geboortedatum is verdedigd.

Pas halverwege de derde eeuw begon een deel van de kerk de geboorte van onze Heere te vieren. En pas lang nadat de westerse kerk dit voorbeeld had gegeven, nam de oosterse kerk dit over. Omdat Zijn geboortedatum niet bekend is, is deze bijgelovig bepaald. Maar met de overlijdensdatum van onze Verlosser gaat men heel anders om. Want hoewel deze vrij nauwkeurig vastgesteld zou kunnen worden, wordt Zijn dood elk jaar op een andere datum herdacht. Welke logica zit er achter dit dwaze bijgelovige gedrag?

Waarschijnlijk zijn de heilige dagen afgestemd op heidense feesten. Als er één dag in het jaar is waarvan we vrijwel zeker weten dat het niét de geboortedag van de Zaligmaker was, dan is het wel 25 december. Maar in deze tijd is er nu eenmaal veel aandacht voor, en ik zie er geen kwaad in om aan Christus' geboorte te denken. Daarom zal ik er vandaag ook over spreken. Ik zal het feit niet verdedigen of veroordelen; ik zal slechts van de gelegenheid gebruikmaken om uw gedachten ook in deze richting te leiden.

Het is geoorloofd en zelfs te prijzen om de menswording van de Heere elke dag van het jaar te overdenken. Daarom hoeven bijgelovige opvattingen van anderen ons niet tegen te houden om er vandaag bij stil te staan. Ook al achten we de ene dag niet belangrijker dan de andere, laten we God danken voor de gave van Zijn geliefde Zoon!

In Lukas 2 vinden we de preek van de eerste evangelist in het nieuwe tijdperk. De prediker was een engel. Dat was gepast, want ook de grootste en laatste van alle goede boodschappen zal door een engel worden verkondigd. Wanneer deze engel de bazuin van de opstanding zal laten schallen, zullen allen die opnieuw geboren zijn, opstaan en de volle vreugde binnengaan.

De kern van dit Evangelie van de engel is blijdschap: 'Ik verkondig u grote blijdschap'. Van nature zijn we bevreesd in Gods tegenwoordigheid. Er staat dan ook dat de herders 'vreesden met grote vrees'. De wet versterkte deze aangeboren angst. De mens is zondig, en de wet kwam in de wereld om de zonde aan het licht te brengen. Voor de mensen die onder de wet leefden, was elke goddelijke openbaring dus reden tot vrees en beven. De Joden geloofden stellig dat iemand die een bovennatuurlijke verschijning zag, zou sterven. Kortom, de mens was van nature al bang voor God en die angst werd nog eens versterkt door de wet en de heersende menselijke opvattingen.

Maar het eerste woord van het Evangelie maakte hier al meteen korte metten mee, want de boodschapper van dit goede nieuws zei: 'Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap.' Voortaan hoeft het voor een mens niet meer angstaanjagend te zijn om tot zijn Schepper te naderen. De verlosten hoeven niet te vrezen wanneer God de glorie van Zijn majesteit openbaart, want Hij verschijnt niet meer als Rechter op Zijn angstaanjagende troon, maar als Vader Die heilig vertrouwelijk met Zijn geliefde kinderen omgaat.

De blijdschap waarover deze eerste evangelieprediker sprak, was niet gering! Hij zei: 'Ik breng u een goede boodschap'

– dat alleen al was reden tot blijdschap. En hij bracht niet zomaar een goede boodschap van blijdschap, maar een goede boodschap van *grote* blijdschap.[1] Er ligt nadruk op elk woord, alsof hij wilde aantonen dat het Evangelie bovenal bedoeld is om de grootst mogelijke blijdschap teweeg te brengen in het hart van ieder mens die het aanneemt.

De mens is als een harp met slappe snaren. De muziek van zijn ziel klinkt vals, zijn hele wezen jammert. Maar de Zoon van David, die grote harpist, is gekomen om de harmonie van de mensheid te herstellen. Waar Zijn genadige vingers de snaren beroeren, de vingers van de mensgeworden God, brengt die aanraking hemelse klanken voort, een melodie zo rijk als het lied van een seraf. O, ik wilde wel dat ieder mens door deze goddelijke hand werd bespeeld!

Vandaag denken we na over deze boodschap van de engel. We letten op drie dingen: de blijdschap waarover wordt gesproken, de mensen aan wie deze blijdschap wordt verkondigd, en tot slot het teken (dat net zo goed een teken is voor ons als voor deze herders) – het teken van de geboorte van de Zaligmaker, de bron van blijdschap.

1. Naar Lukas 2:10 in de King James Version: *I bring you good tidings of great joy*, 'Ik breng u een goede boodschap van grote blijdschap'.

1. De blijdschap

We beginnen met de blijdschap die in onze tekst wordt genoemd. Waar komt deze blijdschap vandaan, en wat is deze blijdschap? Zoals ik al zei, is het een 'grote blijdschap', een goede boodschap van grote blijdschap. De blijdschap van de aarde is klein. Haar vrolijkheid stelt weinig voor. Maar de hemel heeft ons een onmetelijke blijdschap gestuurd, groot genoeg voor een onsterfelijke geest. Elke tijdsaanduiding ontbreekt hier. Niets wijst erop dat God deze boodschap ooit zal herroepen. Daarom mogen we zeggen dat het een blijvende vreugde is, een blijdschap die de eeuwen door zal klinken, totdat de bazuin de opstanding aankondigt. Ja, en ook daarna, in alle eeuwigheid.

Want toen God de engel in zijn stralende luister naar de aarde stuurde om te zeggen: 'Ik verkondig u grote blijdschap, die voor het gehele volk wezen zal', zei Hij in feite: 'Vanaf dit moment zal er blijdschap zijn voor de mensenkinderen. Er zal vrede zijn voor de mensheid, en Ik zal een welbehagen hebben in mensen voor altijd en eeuwig, zo lang als er eer wordt gebracht aan God in de hemel.' Wat een zalige gedachte! De Ster van Bethlehem zal nooit uitdoven. Jezus, Die boven alle anderen uitsteekt, de mooiste van allemaal, is tot blijdschap in alle eeuwigheid!

Deze blijdschap wordt nadrukkelijk in verband gebracht met Gods eer, door de woorden: 'Ere zij God in de hoogste hemelen'. Het is dus een reine en heilige blijdschap. Een andere blijdschap zou de engel ook nooit hebben ver-

kondigd. Sterker nog, geen andere blijdschap ís blijdschap. De wijn die uit de druiven van Sodom wordt geperst, kan sprankelen en schuimen, maar de nasmaak ervan is bitter en de droesem is de dood. Alleen de wijn die uit de druiventrossen van Eskol komt, is de ware wijn van het koninkrijk, die God en mensen vrolijk maakt (Richt. 9:13). Heilige blijdschap is de blijdschap van de hemel, en reken maar dat dit de allerbeste blijdschap is!

De blijdschap van de zonde is als een bron waarin geen levend water opborrelt, maar vuur. Deze bron wordt gevoed door het vuur van de hel en verteert hen die haar vuurwater drinken. Van dit soort blijdschap willen we geen druppel drinken. Als we ons geluk vinden in de zonde, is dat nog erger dan wanneer we verdoemd zouden zijn. Want als Gods genade begint te werken, voelen we ons ellendig vanwege onze zonde, en als Zijn genade tot volle bloei komt, huiveren we al bij de gedachte aan de zonde.

Als we in zonde en ellende leven, verkeren we in een helse toestand. Maar als we plezier hebben in de zonde, is dat een nog diepere hel. God beware ons voor onheilige vrede en onheilige vreugde! De vreugde die de engel verkondigde, is zuiver, blijvend, groot en heilig. Laten we nooit vergeten dat het christelijk geloof zijn blijdschap niet van buitenaf hoeft te halen; het bezit zelf de bron van ware, pure blijdschap. Het viert zijn feesten binnen zijn eigen heilige grenzen, en nodigt ons aan een feestmaal waarvan alle lekkernijen groeien op heilige grond.

Er zijn mensen die morgen zullen doen alsof ze vreugde beleven aan de herdenking van de geboorte van onze Zaligmaker, terwijl ze in werkelijkheid hun blijdschap niet in Hem zoeken. De vreugde in Immanuel alleen vinden ze te armzalig. Ze moeten er van alles bij halen voordat ze tevreden kunnen zijn. Als iemand in dit land niet weet naar Wie dit feest is genoemd, kan hij makkelijk denken dat het een feest is ter ere van Bacchus of Ceres[2], en zeker niet een herdenking van de geboorte van Gods Zoon.

Toch is er meer dan genoeg reden tot heilige blijdschap in de Heere Zelf. Ook Zijn geboorte onder de mensen is een bron van onuitsprekelijke vreugde. Het is te vrezen dat de meeste mensen denken dat het leven met Christus alleen maar ernstig en plechtig is, en daarmee – volgens hen – saai, somber en vreugdeloos. Daarom zoeken ze hun blijdschap niet in Christus alleen, maar graaien ze lekkernijen van de tafels van de satan om het feestmaal ter ere van de Zaligmaker op te luisteren. Laat daar bij u geen sprake van zijn! De blijdschap van het Evangelie is geen geleende blijdschap. Deze blijdschap bloeit in haar eigen tuin. Een van onze prachtige liederen zingt:

I need not go abroad for joy,
I have a feast at home,
My sighs are turned into songs,
My heart has ceased to roam.

2. Bacchus (of Dionysus) was de god van wijn, drinkgelagen en uitbundige feesten. Ceres was de godin van de akkerbouw en de oogst.

Down from above the Blessed Dove
Has come into my breast,
To witness His eternal love,
And give my spirit rest[3]

Laten we onze vreugde zoeken in het levende water uit de heilige bronnen die de Heere Zelf heeft gegraven. Ik bid dat Zijn blijdschap in ons zal blijven, zodat onze blijdschap volkomen wordt. Van Christus' blijdschap kunnen we nooit genoeg hebben! Als Zijn liefde de wijn is die we drinken, drinken we nooit te veel. O, om ondergedompeld te worden in deze reine rivier van geestelijke vreugden!

God wordt mens

Waarom is de komst van Christus naar de wereld reden tot blijdschap? Ik zal vijf dingen noemen. Om te beginnen geeft het altijd weer reden tot blijdschap dat God Zich aan de mens wil verbinden, vooral als die verbondenheid zo sterk is dat God daadwerkelijk onze menselijke natuur verenigt met Zijn goddelijke natuur. In Jezus vormen God en mens één goddelijke, geheimvolle Persoon. De zonde heeft God en mens van elkaar gescheiden, maar de menswording slaat een brug over deze kloof. Dat God mens wordt, is een opmaat naar het verzoenende offer – een opmaat vol van de rijkste hoop.

3. Uit het lied 'My soul doth magnify the Lord' door John Mason (ca. 1646-1694). 'Ik hoef niet op reis te gaan om vreugde te vinden, want er staat thuis een feestmaal aangericht. Mijn zuchten is veranderd in zingen, mijn hart doolt niet meer rond. De Gezegende Duif is neergedaald en heeft Zijn intrek genomen in mijn hart, om van Zijn eeuwige liefde te getuigen en mijn geest rust te geven.'

Voortaan zal God, als Hij naar de mens kijkt, bedenken dat Zijn eigen Zoon een mens is. Als God een zondaar ziet en Zijn toorn zou ontbranden, zal Hij bedenken dat Zijn eigen Zoon als mens op de plaats van de zondaar heeft gestaan en diens verdoemenis op Zich heeft genomen. Een oorlog komt ten einde wanneer leden van de strijdende partijen met elkaar trouwen. Omdat God Zich in Jezus zo nauw aan de mens heeft verbonden, is er niet langer oorlog tussen God en mens. Daarom was Christus' komst reden tot blijdschap.

Gods beloften gaan in vervulling

Er valt echter meer te noemen. De herders wisten dat God in het verleden beloften had gegeven waaruit de gelovigen eeuwenlang moed en troost hadden geput, en dat deze beloften nu in vervulling zouden gaan. Ze kenden de aloude belofte die op de drempel van de hof van Eden aan de eerste zondaars van het menselijk geslacht was gegeven: het Zaad van de vrouw zou de kop van de slang vermorzelen. Ze wisten van de belofte aan de vader van alle gelovigen: in zijn Zaad zouden alle volken van de aarde gezegend worden. Ze kenden de beloften die God vanaf het begin van de wereld door de mond van profeten en heiligen had bekendgemaakt.

De engel van de Heere vertelde de herders dat het verbond was vervuld. De volheid van de tijd was aangebroken waarin God Zijn Woord zou waarmaken. De Messias – de heerlijkheid van Israël en de hoop van de wereld – was nu werkelijk gekomen. Verheug u, hemelen, en juich, aarde, want de HEERE heeft het gedaan! Hij heeft Zich over Zijn volk ontfermd en het opgezocht!

De HEERE heeft woord gehouden. Hij heeft Zijn beloften aan Zijn volk vervuld. De tijd om Sion genadig te zijn, de vastgestelde tijd is gekomen. Nu de scepter van Juda is geweken, zie: Silo komt! De Boodschapper van het verbond verschijnt plotseling in Zijn tempel!

De Zaligmaker

Het lied van de engel bevatte nog meer reden tot blijdschap, want onze Heere werd in Bethlehem geboren als *Zaligmaker*. 'Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker.' God was al vaker naar de aarde gekomen, maar nog nooit als Zaligmaker. Denk aan die verschrikkelijke dag waarop drie engelen bij het vallen van de avond Sodom binnengingen omdat de HEERE had gezegd: 'Ik zal erheen gaan om te zien of de klacht die Ik over hen gehoord heb, gegrond is.' Hij was gekomen om de zonde van de mens te bezien, om als een Wreker Zijn hand naar de hemel te heffen en vuur te laten neerdalen dat de vervloekte steden in de Jordaanvallei moest verteren. Wee de wereld als God op deze manier neerdaalt! De berg Sinaï was in rook gehuld toen de wet werd afgekondigd; de aarde zal versmelten wanneer de wetsovertreders worden gestraft.

Maar nu is God niet gekomen als een wrekende Engel. Hij kwam in Zijn grote barmhartigheid als een mens. Hij kwam niet om onze zonden op te sporen, maar om ze weg te nemen. Hij kwam niet om schuldigen te straffen, maar om schuld te vergeven. De HEERE had kunnen komen met bliksemschichten in beide handen. Hij had vuur uit de hemel kunnen afroepen, net als Elia. Maar nee, Zijn handen zijn gevuld met liefdesgaven. Alleen al het feit dat Hij in Jezus als mens naar de wereld kwam, is een bewijs van Zijn genade. De pasgeboren Baby in de kribbe had opnieuw een wenende profeet of een zoon des donders kunnen zijn, maar Jezus was zo anders. Hij legde Zijn glorie en Zijn donder terzijde en kwam in zachtmoedigheid. 'Toen Christus in liefde naar de wereld kwam om doodschuldige zondaars te redden, was het een en al barmhartigheid die op de troon zat. De toorn stond zwijgend terzijde.'[4]

Verblijd u, u die beseft dat u verloren bent! Uw Zaligmaker komt om u te zoeken en te redden. Heb goede moed, want Hij komt om u te bevrijden. U die hongerlijdt en bijna sterft, wees blij, want Hij heeft voor u een Bethlehem geheiligd, een broodhuis, en Hij is gekomen als het Brood des levens voor uw ziel.

Verblijd u, zondaars, want Hij Die de verstotenen een thuis geeft, Hij Die de gevallenen redt, Hij is geboren! Heiligen, deel in deze vreugde, want Hij bewaart de geredden. Hij verlost hen uit ontelbare gevaren, en allen die Hij verlost, zal Hij tot volmaaktheid brengen. Jezus is geen onvolkomen Zaligmaker, Die iets begint en het niet afmaakt. Hij verlost en bewaart, maar dat niet alleen: Hij brengt de geredden tot volmaaktheid en plaatst hen zonder vlek of rimpel of iets dergelijks voor de troon van Zijn Vader. Jubel het uit, alle volken! Laat uw heuvels en dalen weergalmen van vreugde, want in uw midden is de Zaligmaker geboren, Die verlossen zal!

4. Naar een lied van Isaac Watts (1674-1748), 'Raise your triumphant songs'.

De Christus

Dit was nog niet alles, want ook het volgende woord geeft reden tot blijdschap: 'de Zaligmaker, welke is *Christus*', de Gezalfde. Onze Heere was geen amateur-verlosser die op eigen initiatief vanuit de hemel neerdaalde. Hij was door God gekozen, aangesteld en gezalfd. Hij kon naar waarheid zeggen: 'De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft' (Jes. 61:1).

Hierin ligt een grote troost voor iedereen die een Zaligmaker nodig heeft. Het is een grote troost dat God Zelf Christus gezonden heeft om mensen zalig te maken. Ze hoeven niet bang te zijn dat de Middelaar en de Rechter ooit tegenover elkaar zullen staan. Er bestaat geen enkel risico dat de Vader het werk van onze Zaligmaker zal afwijzen. Want God heeft Christus opgedragen te doen wat Hij heeft gedaan; wanneer Hij zondaars redt, doet Hij precies wat Zijn Vader wil.

Christus betekent 'de Gezalfde'. De priesters naar de orde van Aäron werden gezalfd, en alle gelovigen zijn gezalfd, maar Christus is dé Gezalfde. Hij is gezalfd met vreugdeolie, meer dan Zijn metgezellen. Hij is zo overvloedig gezalfd dat de heilige olie van het Hoofd van de gemeente omlaag druipt op ons, de zomen van Zijn klederen, zoals eens de olie neerdroop op het hoofd, de baard en het priesterkleed van Aäron.

Hij is de Gezalfde in drie opzichten: als Profeet om met kracht het Evangelie te prediken, als Priester om offers te brengen en als Koning om te regeren en te heersen. In al deze opzichten is Hij onovertroffen. Nooit eerder was er een Leraar, Priester en Heerser zoals Hij. Hij was de eerste in Wie deze heerlijke ambten samenkwamen, en Hij zal ook de laatste zijn. Christus heeft een drievoudige zalving ontvangen. Hij is een Priester naar de ordening van Melchizedek, een Profeet zoals Mozes en een Koning aan Wiens heerschappij geen einde zal komen. In de naam 'Christus', 'Gezalfde', wordt de Heilige Geest verheerlijkt, want Hij is Degene Die de mensgeworden God heeft gezalfd.

Echt waar, geliefde broeders, als wij al deze dingen zouden begrijpen en ze in ons hart zouden ontvangen, dan zou onze ziel deze sabbatdag van blijdschap opspringen omdat er voor ons een Zaligmaker is geboren Die door de HEERE is gezalfd!

De Heere

Ik laat nog één toon klinken, en wel de luidste van allemaal. Luister goed: 'welke is Christus, *de Heere*'. Dit woord 'Heere', het Griekse *kurios*, staat hier gelijk aan 'Jehova'. Dat lijdt geen twijfel, want het is hetzelfde woord dat in vers 9 tweemaal wordt gebruikt, en niemand kan betwisten dat het daar om Jehova gaat. Hoor maar: 'En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen.' En alsof dat nog niet genoeg is, lezen we in vers 23: 'Gelijk geschreven is in de wet des Heeren: Al wat mannelijk is, dat de moeder opent, zal de Heere heilig genaamd worden.'

'Heere' verwijst hier zonder twijfel naar Jehova, de ene ware God, en dat moet ook in vers 11 het geval zijn. Onze

Zaligmaker is Christus, God, Jehova. Een duidelijker getuigenis van Zijn goddelijkheid is niet denkbaar. Hierover bestaat geen enkele twijfel. En wat een blijdschap ligt daarin! Want als een engel onze zaligmaker was geweest, had hij de last van mijn zonden of de uwe niet kunnen dragen. Alleen God Zelf kan de grond van onze zaligheid zijn. Elk ander fundament zou onder deze last bezwijken. Maar Hij Die onze verlossing op Zich neemt, is niemand minder dan de Oneindige en de Almachtige. Zijn schouders kunnen de last van onze schuld dragen. Hij kan het ontzaglijke werk van onze verlossing volbrengen, en dat met gemak. Want bij God zijn alle dingen mogelijk, en Hij kan volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan.

Mensenkinderen, zie hier de reden voor uw blijdschap! De God Die u heeft geschapen, en tegen Wie u hebt gezondigd, is uit de hemel neergedaald en heeft uw menselijke natuur aangenomen om u te kunnen redden. Hij is in Zijn volle heerlijkheid en oneindige barmhartigheid naar de aarde gekomen om u te kunnen verlossen.

Is dit goede nieuws geen reden tot blijdschap? Stroomt uw hart niet over van verwondering? Wekt deze weergaloze liefde geen dankbaarheid op? Zonder deze goddelijke Zaligmaker was uw leven hier één grote ellende geweest en uw toekomstige bestaan eindeloze smart.

O, ik smeek u, aanbid de mensgeworden God en vertrouw op Hem! Dan zult u de Heere loven omdat Hij u verlost heeft van de komende toorn. Neem de toevlucht tot Jezus

en laat u redden door Hem. Dan zult u Zijn lof bezingen en het uitjubelen van heilige vreugde.

Tot zover over deze blijdschap. Nu zal ik iets zeggen over de mensen aan wie deze blijdschap wordt verkondigd.

2. De mensen aan wie deze blijdschap wordt verkondigd

Let op hoe de engel begint: 'Ziet, ik verkondig *u* grote blijdschap, (…) namelijk dat *u* heden geboren is.' De blijdschap was er dus al bij de eerste mensen die zijn boodschap ontvingen, de herders. 'Ik verkondig *aan u*', zegt hij, 'dat *voor u* vandaag de Zaligmaker is geboren'. Geliefde hoorder, zal deze blijdschap vandaag ook u ten deel vallen? Want u hebt er weinig aan dat Christus is geboren, of dat Hij stierf, tenzij dit Kind *voor u* is geboren en Jezus *voor u* Zijn bloed vergoot. U moet persoonlijk deelhebben aan Hem; daar gaat het om.

'Maar ik ben arm', zegt u. Dat waren de herders ook. Armen, voor u is dit wondervolle Kind geboren! 'Aan de armen wordt het Evangelie verkondigd' (zie Luk. 7:22). 'Hij zal recht doen aan de armen en nooddruftigen, en de onderdrukker verbrijzelen' (naar Ps. 72:4).

'Maar ik ben onbeduidend en onbekend', zegt iemand. Dat waren de nachtwakers op de vlakte ook. Wie kende de mannen die dit zware werk deden en 's nachts hun kudden bewaakten? Ook al bent u onbekend bij de mensen, God

kent u. Ook tegen u wordt het gezegd: 'Voor u is een Kind geboren.' De Heere laat Zich niet imponeren door menselijke grootheid. Hij ziet om naar de nederige.

'Maar ik ben niet zo slim', zegt u, 'veel dingen begrijp ik niet'. Dat mag wel wezen, maar Christus werd geboren voor de herders, en hun onwetendheid hinderde hen niet om Hem te ontvangen, maar hielp hen juist daarbij. Laat dat bij u hetzelfde zijn. Ontvang met blijdschap de eenvoudige waarheid zoals die in Jezus is. De Heere heeft een verkorene uit het volk verheven. Ik verkondig u geen adellijke Christus, maar de Zaligmaker van het volk, de Vriend van tollenaars en zondaars!

Jezus is de ware 'Vriend van de arme'. Hij is 'een verbond voor het volk', gegeven als 'een Vorst en Gebieder voor de volken'. Voor u is Jezus gegeven. O, ik wenste wel dat ieder oprecht zou zeggen: 'Voor mij is Jezus geboren.' Want als ik oprecht in Jezus geloof, is Christus voor mij geboren. Daar mag ik net zo zeker van zijn als wanneer een engel het persoonlijk tegen me had gezegd. Want de Bijbel zegt me dat Jezus de mijne is als ik in Hem geloof.

Nadat de engel had gezegd: 'Ik verkondig *u* grote blijdschap', vervolgde hij: 'die voor *het gehele volk* wezen zal'. Dit doelt zonder twijfel op het Joodse volk. Daar is geen discussie over mogelijk. De Griekse grondtekst laat geen andere optie open. Laat ik hier iets zeggen ten gunste van de Joden. Wat is dit volk, dat de meeste eer van God heeft ontvangen, lange tijd door de christelijke kerk veracht! Wat is dat een grote zonde. Wat heeft de zogenaamde kerk Israël barbaars behandeld! Toen ik in Rome in de Joodse wijk stond, brandde mijn geest van verontwaardiging toen ik hoorde over de wrede vernederingen die de paus de Joden heeft aangedaan, zelfs tot voor kort nog.

Op dit moment staat er in de Joodse wijk een kerk, recht tegenover de ingang, waar de ongelukkige Joden op bepaalde momenten met geweld naar binnen werden gedreven. Ze werden onder druk gezet om zich bij deze kerk te voegen – let wel, zij die de ene onzichtbare God aanbaden! En dat ter ondersteuning van een systeem dat net zo melaats van afgoderij is als de Kanaänieten die door de HEERE werden verafschuwd. Het rooms-katholicisme is niets minder verderfelijk dan het heidendom.

Boven de deur van deze kerk staan in hun eigen taal, het Hebreeuws, deze woorden: 'De hele dag heb Ik Mijn handen uitgespreid naar een opstandig volk, dat de weg gaat die niet goed is, naar hun eigen gedachten; een volk dat Mij voortdurend tot toorn verwekt, recht in Mijn aangezicht' (zie Jes. 65:2-3a). Hoe dachten ze met zo'n belediging de Joden te kunnen bekeren?

De Jood zag daar overal afgoden die zijn ziel verafschuwde. Hij verfoeide de naam van Christus, omdat hij deze in verband bracht met afgoderij. En dat is geen wonder. Ik prijs de Jood dat hij zijn eigen eenvoudige theïsme en de aanbidding van de ene ware God niet kon opgeven voor zo'n verachtelijk, vernederend bijgeloof als dat wat Rome hem voorhield.

Het is geen teken van ongeloof dat de Jood geen christen is! Integendeel, ik heb respect voor zijn geloof en zijn moedige verzet tegen het heidendom dat hem probeerde te verleiden. Als het rooms-katholicisme het christendom is, dan ben ik geen christen, dan kán ik geen christen zijn. Het zou moediger zijn om eenvoudig in één God te geloven, of zelfs eerlijk aan alle godsdienst te twijfelen, dan om zo'n menigte van goden en godinnen te aanbidden als het pausdom heeft gecreëerd, en zich neer te buigen voor verdorde beenderen en de lijkwaden van dode mensen.

Laat de ware christelijke kerk met liefde aan de Joden denken! Laten we de Joden met respectvolle ernst het echte Evangelie vertellen. We moeten alle bijgeloof uit de weg ruimen en hen de ene genadige God voor ogen schilderen in de Drievuldigheid van Zijn goddelijke Eenheid. De Joden waren de eerste apostelen onder de heidenen, de eerste zendelingen voor ons die veraf waren. De dag zal komen waarop dit volk weer toegebracht zal worden.

Tot aan die dag zal de kerk nooit haar volle heerlijkheid bereiken. Het herstel van Israël zal gepaard gaan met ongeëvenaarde zegeningen voor de wereld. Hun aanneming zal zijn als leven uit de dood. Jezus, de Zaligmaker, is de blijdschap van alle volken – maar dat betekent niet dat het uitverkoren volk beroofd moet worden van het bijzondere deel dat hun toekomt. De Heilige Schrift bevat veel beloften die in het bijzonder met het oog op Israël zijn gegeven. Vanwege hun zonden is er groot en zwaar lijden over hen gekomen. Laat zo ook de rijkste zegeningen op hen neerdalen!

We gaan nog een stap verder. De komst van Christus is niet alleen een vreugde voor het Joodse volk, maar voor *alle* volken. In vers 14 staat: 'vrede op aarde'. Dat is een heel ruime, ja zelfs een onbegrensde uitdrukking. De tekst vervolgt: 'in de mensen een welbehagen'. Let wel, niet: 'in de Joden', maar: 'in de mensen' – alle mensen.

'Alle mensen' is een algemene verwijzing naar heel de mensheid, en het lijdt geen twijfel dat de komst van Christus inderdaad blijdschap brengt aan mensen van allerlei slag. Zijn komst brengt zelfs een zekere blijdschap bij hen die geen christenen zijn. Christus zegent hen niet in de hoogste en ware zin van het woord, maar ze delen wel in de lagere, aardse zegeningen die in het voetspoor van Zijn Evangelie volgen. Want overal waar het Evangelie wordt verkondigd, is dat een rijke zegen voor heel de samenleving.

In een land waar de Bijbel vrij toegankelijk is en het Evangelie wordt verkondigd, kan geen tiran lang aan de macht blijven – of hij nu paus is of koning. Als de preekstoel wordt gebruikt voor de prediking van de gekruisigde Christus, als de Bijbel door alle mensen wordt gelezen, kan geen enkele tiran lang in vrede regeren. Engeland dankt zijn vrijheid aan de Bijbel. Frankrijk zal nooit een duurzame vrijheid genieten voordat het land het Evangelie gaat eerbiedigen dat het al veel te lang verwerpt.

Waar Christus komt, brengt Hij blijdschap voor heel de mensheid. De godsdienst van Jezus zet mensen aan tot nadenken, en denkende mensen vormen een bedreiging

voor de macht van een despoot. De godsdienst van Jezus Christus bevrijdt een mens van bijgeloof. Als hij in Jezus gelooft, wat maalt hij dan nog om de banvloek van de paus? Wat kan het hem schelen of een priester hem de absolutie verleent of onthoudt? De gelovige kruipt en buigt niet meer voor een mens. Hij is niet langer bereid zich blindelings te laten leiden. Hij leert zelfstandig te denken. Als hij volwassen wordt in zijn denken, veracht hij de kinderlijke angsten die hem vroeger in slavernij gevangenhielden.

Daarom geldt: waar Jezus komt, worden de mensen daar beter van, zelfs degenen die Hem niet als hun Verlosser ontvangen en daarom de volste vreugde mislopen. En ik bid dat Gods Evangelie overal zo zal worden verkondigd en dat zoveel mensen erdoor bezield zullen worden, dat heel de mensheid er beter van wordt. Waar men Christus ontvangt, moet onderdrukking het veld ruimen.

De ware christen behandelt anderen zoals hij zelf behandeld wil worden. Dan is er geen klassenstrijd meer. Dan worden de armen niet meer onderdrukt. Waar het christendom de boventoon voert, moet slavernij verdwijnen. Als het roomskatholicisme ten val is gebracht en het zuivere christendom onder alle volken de overhand krijgt, zullen zelfs de oorlogen ophouden. Want als er *iets* is dat dit Boek aan de kaak stelt en als de grootste misdaad van allemaal beschouwt, is het wel de misdaad van oorlog.

Berg uw zwaard op, want Hij heeft gezegd: 'U zult niet doodslaan.' Daarmee bedoelde Hij niet dat het een zonde is om

één mens te doden, maar geweldig om een miljoen mensen te doden. Nee, Hij bedoelde dat bloedvergieten zonde is, op welke schaal het ook gebeurt. Als Christus regeert, zullen mensen de boog verbreken, de speer in stukken slaan en de strijdwagen in het vuur verbranden. Het is een blijde boodschap voor alle volken dat Christus is geboren, de Vredevorst, de Koning Die regeert in gerechtigheid.

Maar de grootste blijdschap is voor hen die Christus kennen *als Zaligmaker*. Hier stijgt het lied tot nog grotere hoogte. Want als we kunnen zeggen dat Hij onze Zaligmaker is, 'welke is Christus, de Heere', geldt het inderdaad: 'een Kind is *ons* geboren'.

Ik wil u enkele persoonlijke vragen stellen. Zijn uw zonden vergeven omwille van Zijn naam? Is de kop van de slang vermorzeld in uw ziel? Heerst het Zaad van de vrouw met heiligende kracht in uw hart en leven? Dan bezit u de ware blijdschap 'die voor het gehele volk wezen zal'. En lieve broeder, lieve zuster, hoe meer u zich aan Christus de Heere onderwerpt, hoe beter u Hem kent en hoe meer u op Hem lijkt, des te groter wordt uw blijdschap.

Oppervlakkige vreugde is er voor hen die leven op plaatsen waar de Verlosser wordt verkondigd. Maar de onpeilbare diepten van de sprankelende, heilige, ware vreugde zijn weggelegd voor hen die de Zaligmaker kennen, die de Gezalfde gehoorzamen en gemeenschap hebben met de Heere Zelf. De meest vreugdevolle mens is degene die het meest op Christus lijkt.

Ik wilde wel dat sommige christenen meer échte christenen waren. Ze zijn christen en nog iets anders. Het zou veel beter zijn als ze volledig christen waren. Misschien kent u de legende (of misschien wel het ware verhaal) over het geestelijk ontwaken van Augustinus. Hij droomde dat hij stierf en bij de hemelpoort aankwam, waar de poortwachter vroeg: 'Wie bent u?' Hij antwoordde: '*Christianus sum*', ik ben een christen. De poortwachter repliceerde: 'Nee, u bent geen christen, u bent een ciceroniaan. Want u hebt vooral de werken van Cicero en de klassieken bestudeerd en het onderwijs van Jezus verwaarloosd. Wij oordelen de mens naar dat wat hun denken het meest in beslag nam. Daarom luidt het oordeel dat u geen christen bent, maar een ciceroniaan.'

Toen Augustinus wakker werd, legde hij de klassieke schrijvers die hij had bestudeerd terzijde, en was de retorica voor hem niet langer een doel op zich. Hij zei: 'Ik zal christen zijn en theoloog.' Vanaf dat moment bestudeerde hij het Woord van God, en gebruikte hij zijn pen en zijn tong om anderen in de waarheid te onderwijzen.

O, ik zou niet willen dat over iemand van jullie werd gezegd: 'Nou ja, hij is wel een beetje christen, maar vooral een geldbeluste zakenman.' Of: 'Hij gelooft misschien wel in Christus, maar zijn hart ligt vooral bij de wetenschap, de landbouw, techniek, paarden, de mijnbouw, de scheepvaart of zijn hobby's.'

Kent u de volheid van de blijdschap die Jezus de ziel schenkt? Die zult u nooit kennen als u de Heere, uw Meester, niet in de kracht van de Heilige Geest tot uw alles maakt. Maak Hem tot de bron van uw diepste vreugde, en roem bovenal in Hem: 'Hij is mijn Redder, mijn Christus, mijn Heere!' Dan zult u de blijdschap kennen die de engel hier de mensheid aanzegt.

Maar ik moet verder. Het laatste aspect dat we uit deze tekst overdenken, is het teken.

3. Het teken van deze blijdschap

De herders vroegen niet om een teken, maar toch werd hun genadig een teken gegeven. Soms is het zondig om een teken te vragen als bewijs. Toch kan God in Zijn liefde een teken geven om ons geloof te versterken. Wie moedwillig ongelovig is, zal geen teken krijgen, maar God zal hen die zwak zijn in het geloof barmhartig te hulp komen. Wat was het teken van het goede nieuws dat grote blijdschap betekende voor de wereld? De herders moesten naar de kribbe gaan, waar ze de Christus zouden vinden. Het teken was Christus Zelf.

Ook de omstandigheden van Zijn geboorte hebben ons iets te leren. De herders zouden de Baby aantreffen 'in doeken gewonden'. Als u goed naar dit Kindje kijkt, zult u geen spoor van wereldse macht bespeuren. Dit is een hulpeloos Baby'tje met tere armpjes, een Pasgeborene die overal heen gedragen moet worden. Maar helaas, de volken van de aarde zoeken hun blijdschap in militair machtsvertoon.

Hoe smeden we een krijgshaftig volk? De Pruisische methode is effectief. Als we diezelfde aanpak hanteren, hebben we vele duizenden gewapende mannen nodig, grote kanonnen en gepantserde schepen, want daarmee kunnen we op grote schaal doden en verwoesten. Ligt de trots van een volk niet in zijn militaire macht? Vaderlandslievende burgers gloeien van trots als ze bedenken dat zij sneller kunnen moorden dan enig ander volk.

Maar o, dit is de dwaasheid ten top! Als u zo denkt, tast u rond in de vlammen van de hel om uw hemel te vinden. U wroet tussen bloed en beenderen naar dat walgelijke ding dat u 'roem' noemt. Een volk kan zijn blijdschap onmogelijk vinden in de ellende van anderen. Moorden is niet de weg naar voorspoed. Enorme bewapening is een vloek voor de buurlanden, maar ook voor het volk zelf.

De blijdschap van een volk is een gouden strand waarover nooit een stroom van bloed heeft gelopen. Deze blijdschap wordt alleen gevonden in de rivier waarvan de beekjes de stad van God verblijden. De schijnbare zwakheid van nederige zachtmoedigheid is ware kracht. Jezus grondvest Zijn eeuwige rijk niet op geweld of dwang, maar op liefde. O volk, dit is uw hoop! Onze ware Weldoener is de zachtmoedige, vredelievende Vorst, Wiens heerlijkheid schittert in Zijn zelfopoffering.

Kijk nog eens naar de kribbe. U ziet daar geen oogverblindende pracht en praal. Is het Kindje gehuld in purper en fijn linnen? Ach nee. Slaapt het in een gouden wieg? Het ligt

in een voederbak. De Baby draagt geen kroontje, de moeder geen diadeem. Wat ziet u wel? Alleen een eenvoudig meisje uit Galilea en een pasgeboren Baby, die gewoontegetrouw in doeken is gewikkeld.[5]

Helaas laten de volken zich imponeren door een schijnvertoning. Ze verblijden zich in de pracht en praal van grote rijken, in de parades van koningen. Hoe kunnen ze bewondering hebben voor die opzichtige hoven waar deugdzaamheid, kuisheid en waarheid maar al te vaak zijn ingeruild voor prachtige kleding, onderscheidingen en rangen? Wanneer zullen de volken toch eens ophouden kinderen te zijn? Moeten ze dan voor altijd hunkeren naar krijgsmuziek die geweld aanwakkert? Moeten ze echt een behagen scheppen in een buitensporige oorlogsbegroting die door torenhoge belastingen wordt gefinancierd? Zulke dingen maken een volk niet groot of blij!

De zeepbel aan de overkant van het Kanaal is uiteengespat. Het luchtkasteel is ingestort. Tienduizenden bajonetten en miljoenen goudstukken bleken een te zwak fundament om die troon van Babel te kunnen dragen.[6] Wie in pracht en praal zijn blijdschap zoekt, zoekt tevergeefs. Blijdschap wordt gevonden in waarheid en gerechtigheid, in vrede en verlossing. En dat alles belichaamt deze pasgeboren Prins, Die als

5. Spurgeon citeert hierna een fragment uit 'Third Sunday in Advent' door John Keble. 'Bask not in courtly bower / Or sunbright hall of power / Pass Babel quick, and seek the holy land / From robes of Tyrian dye / Turn with undazzled eye / To Bethlehem's glade, and by the manger stand.'
6. Spurgeon hield deze preek op 24 december 1871. Hij doelt hier hoogstwaarschijnlijk op de val van het Tweede Franse keizerrijk van Napoleon III tijdens de Frans-Duitse oorlog (1870-1871).

een plattelandskindje in doeken gewikkeld in de kribbe ligt. Ook rijkdom was in Bethlehem ver te zoeken. Hier op dit rustige eiland[7] proberen de meeste mensen via handel en industrie een welvarend bestaan op te bouwen. Wij zijn van het verstandige soort; wij grijpen de beste kansen aan en laten ons niet misleiden door dromen van militaire roem. We verdienen zoveel mogelijk geld en begrijpen niet waarom andere landen zo veel geld verspillen aan hun oorlogen. Volgens sommigen zijn de staatsobligaties, het bezit van de koloniën, de voortschrijdende industrialisatie en de gestage groei van ons kapitaal de belangrijkste steunpilaren van Engelands blijdschap. O ja, Mammon is een glimlachende afgod.

Maar hier in Bethlehem, in de bakermat van de hoop van de wereld, zie ik veel meer armoede dan rijkdom. Hier glinstert geen goud. Hier sprankelt geen zilver. Hier zie ik alleen een arm Baby'tje, zo arm, zo straatarm dat Hij in een voederbak is gelegd. Zijn moeder is getrouwd met een ambachtsman; zij draagt geen zijden kleding en siert zich niet met edelstenen. Niet in uw goud, o Britten, zult u ooit ware blijdschap vinden, maar alleen in het Evangelie, het goede nieuws voor mensen van alle rangen en standen. De ware blijdschap vindt u alleen in het Evangelie, dat vrijuit gepredikt en met vreugde aangenomen wordt. Jezus maakt ons geestelijk rijk. Op die manier bevrijdt Hij ons van de ketenen van de Mammon, en in die vrijheid ligt de ware blijdschap.

7 D.w.z. Groot-Brittannië.

Ik zie in Bethlehem ook geen enkel bijgeloof. Ik weet wel dat de kunstenaars engelen aan de hemel schilderen en het tafereel omhullen met een mysterieus licht. De leugenachtige tong van de traditie beweert dat het er rond middernacht zo licht was als midden op de dag. Dat is pure fantasie. Er was daar niets meer dan de stal, het stro dat de ossen aten en misschien de dieren zelf, en het Kind, zo eenvoudig als het maar kan, ingebakerd als een heel gewone baby.

Nee, de engelen waren onzichtbaar en er was geen aureool te bekennen. Rondom deze vreugdevolle geboorte zien we geen spoor van bijgeloof. De duivel durfde zich niet in dit hemelse tafereel te mengen met zijn listen en spektakel. Hij zou daar zo misplaatst zijn geweest als een nar in het heilige der heiligen. Een eenvoudig Evangelie, zo eenvoudig als die ingebakerde Zuigeling, is ook vandaag de enige hoop voor de mensheid. Wees wijs en geloof in Jezus! Verfoei alle leugens van Rome en de verzinsels van hen die haar verwerpelijke gruwelen navolgen.

De blijdschap van de wereld ligt evenmin in menselijke wijsheid of diepzinnige redeneringen. Alle inspanningen ten spijt is van Bethlehem geen filosofisch mysterie te maken. Die nacht waren daar slechts een Kind in een kribbe, een Joodse vrouw die het koesterde en de borst gaf en een timmerman die naast hen stond. Er was geen metafysisch vraagstuk dat alleen de knapste hoogleraars in de theologie konden verklaren.

Inderdaad, er kwamen wel enkele wijze mannen naar Bethlehem, maar zij kwamen slechts om het Kind te aanbidden en geschenken te geven. Waren alle wijzen maar zo wijs geweest als zij! Maar ach, de mens heeft in zijn eigen wijsheid geruzied over de kribbe. De rede heeft Gods raad verduisterd met woorden zonder verstand. Dat doen wij, mensen, zo vaak. Gods werk was van indrukwekkende eenvoud. Het Woord werd vlees om onder ons te wonen. Dit is een geheimenis voor het geloof, niet een speelbal voor twistgesprekken. Het is een verborgenheid en tegelijk zo heel eenvoudig. Nooit hebben menselijke oren iets eenvoudigers gehoord of sterfelijke ogen iets eenvoudigers gezien.

Het Evangelie ís eenvoudig. Onze apostel zei dat hij niet was gekomen 'met uitnemendheid van woorden of van wijsheid' om het aan de gemeente in Korinthe te verkondigen (zie 1 Kor. 2:1). Weg, weg, weg met uw geleerde preken, uw mooie woorden en uw hoogdravende filosofieën! Die hebben nooit een grammetje geluk in deze wereld gebracht. Ingewikkelde theorieën kunnen een bepaalde schoonheid hebben en mensen zonder geestelijk onderscheidingsvermogen in verwarring brengen, maar ze geven geen antwoord op de nood van de gewone mens. Ze kunnen een vermoeide arbeider niet bemoedigen en een bedroefde vrouw niet verblijden.

Wie dagelijks de zorgen en moeiten van deze arme wereld ervaart, heeft een rijkere vertroosting nodig dan uw theologische nieuwigheden kunnen bieden. In een eenvoudige

Christus, en in een eenvoudig geloof in die Christus, schuilt een diepe en blijvende vrede. In het eenvoudige Evangelie voor de gewone mens schuilt een onuitsprekelijke blijdschap en gelukzaligheid. Duizenden getuigen daarvan, en dat vol overtuiging, want ze spreken over wat ze weten en getuigen van wat ze hebben gezien.

Wilt u de enige ware vrede en blijvende vreugde kennen? Kom naar de Baby van Bethlehem, de latere Man van smarten, het plaatsvervangende Offer voor zondaars.

Kom, kleine kinderen, jongens en meisjes, kom, want Hij was ook een kleine jongen. 'Het heilige Kind Jezus' is de Zaligmaker van kinderen en Hij zegt nog steeds: 'Laat de kinderen tot Mij komen, en verhinder hen niet.'

Kom hierheen, jonge vrouwen, en verblijd je net als Maria in God, je Zaligmaker. De maagd droeg Hem aan haar hart; zo mogen jullie Hem in je hart dragen, en zeggen: 'Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven.'

En jullie, jonge mannen in de bloei van het leven, bedenk hoe Jozef voor Hem zorgde en Hem in Zijn kindertijd met eerbiedige zorg omringde. Besteed je krachten in dienst van je Zaligmaker. Wees als een vader en een helper in Zijn koninkrijk.

Oudere vrouwen, gehuwden en weduwen, kom zoals Anna en loof de Heere omdat u de Verlosser van Israël hebt gezien. En u, grijsaard, die net als Simeon bereid bent heen

te gaan, kom en neem de Zaligmaker in uw armen; aanbid Hem als uw Zaligmaker, als uw één en al.

Bent u als de herders? Bent u een van die gewone, nederige mensen, die hard werken voor hun dagelijks brood? Kom en aanbid de Zaligmaker. Bent u als de wijzen? Weet u veel, onderzoekt u veel en dringt u diep in de werkelijkheid door? Blijf niet op afstand staan, maar kom en buig u als de wijzen uit het Oosten voor Hem neer. Beschouw het als een eer om Christus, de Heere, te eren.

Wat mijzelf betreft, de mensgeworden God is mijn enige hoop. Op Hem stel ik al mijn vertrouwen. Ik heb de oorsprong van de godsdienst van de wereld gezien en mijn hart kromp ineen. Met Gods hulp zal ik terugkomen om het Evangelie nog krachtiger te verkondigen, het eenvoudige Evangelie van de Zoon des mensen.

Jezus, Meester, ik neem U aan als de mijne, voor altijd! Ik bid dat allen die hier samenzijn door de rijke genade van God hetzelfde zullen doen. Mogen ze op de dag van Uw verschijning allemaal de Uwe Zijn, grote Zoon van God, omwille van Uw liefde.

Amen.

Charles Haddon Spurgeon

Charles Haddon Spurgeon werd in 1834 geboren in Kelvedon in Engeland. Spurgeon kreeg van zijn ouders een godzalige opvoeding. Op 19-jarige leeftijd werd Spurgeon aangesteld tot herder over de gemeente van de New Park Street Chapel in Londen. Al gauw was dit gebouw te klein zodat er een nieuwe kerk moest worden gebouwd, The Metropolitan Tabernacle. Spurgeon onderwees wekelijks een gemeente van ongeveer 6000 mensen en publiceerde veel preken. Ook stichtte hij een predikantenopleiding, twee weeshuizen, een bejaardenhuis en verschillende zendingsorganisaties. Hij overleed in januari 1892.

Wat was het geheim van Spurgeons zegenrijke leven? Hij was een man die begenadigd was met een krachtige stem en een rijke woordenschat. Hij gebruikte veel voorbeelden die zijn woorden dicht bij de mensen brachten. Een rijk voorstellingsvermogen en een bewogen appel tekenden zijn preken, die ook doortrokken waren van christelijke ernst. Maar de meest belangrijke oorzaak van Spurgeons succes was zijn diepe en toch zo eenvoudige vertrouwen in, en de kennis van zijn Heere en Zaligmaker en van Zijn grote genade en liefde. Hieruit ontsproot zijn grote verlangen om ook anderen te brengen tot de kennis, de liefde en de aanbidding van Christus.